

Arrest

nr. 241 107 van 17 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 6 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. WALDMANN *loco* advocaat J. HARDY en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 37-jarige soennitische Syriër van Arabische origine, geboren in de stad Aleppo. U spendeerde vrijwel uw hele leven in de plaats Al-Bab van het gouvernement Aleppo. Uw vader en één broer zijn overleden. Uw moeder, twee broers en vier zussen wonen in Aleppo of in Al-Bab. U leerde in maart 2017 de Algerijnse H.(...) M.(...) kennen en trouwde op 2 december 2017 met haar.

Volgens uw verklaringen werd u in Syrië in april 2014 en in juli of augustus 2016 ontvoerd door leden van de shabiha. In 2014 zat u twee dagen vast, en in 2016 werd u zo'n vier uur vastgehouden. Voorts vertrok u uit Syrië omdat u vreest dat u in het Syrische leger zal moeten dienen. Daarnaast werd u omwille van voor u onbekende redenen opgeroepen door de Syrische politieke veiligheidsdienst.

Begin april 2018 vertrok u uit Syrië. Via Turkije kwam u eind april 2018 aan in Griekenland. Op 1 mei 2018 werden uw vingerafdrukken geregistreerd in Athene. U diende een verzoek om internationale bescherming in Griekenland, en verkreeg in november 2018 in Griekenland een internationale beschermingsstatus met een bijbehorende verblijfsvergunning dewelke naar eigen zeggen drie jaar geldig is. Vervolgens reisde u op 20 juni 2019 door naar Nederland, waar u diezelfde dag aankwam. U reisde op 24 juni 2019 samen met uw vrouw van Nederland naar België en diende op 26 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u dat u er geen toekomst zal kunnen opbouwen. Zo vreest u er geen werk te kunnen vinden, er op straat te moeten leven, de taal niet te kunnen leren en zal u er niet financieel worden ondersteund. Ook werd u bestolen door de smokkelaar. Daarnaast geeft u aan dat er in Griekenland geen adequate medische zorg beschikbaar is. Voorts werd u racistisch bejegend door de Griekse nationale (motor)politie en werd uw vrouw door de Grieken raar bekeken omdat zij een hoofddoek droeg.

Daarnaast vreest u in Griekenland de Algerijnse maffia of de 'harraga', illegale migranten van Noord-Afrikaanse origine. U geeft aan dat u via de Algerijnse maffia werd bedreigd door de familie van uw echtgenote omdat zij zonder hun toestemming naar Syrië afreisde om met u te trouwen. U geeft aan dat dit de primaire aanleiding was voor uw vertrek uit Griekenland.

Ter staving van uw identiteit en/of verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw Syrische identiteitskaart en rijbewijs; uw Syrische huwelijksakte; een oproep van de Syrische politieke veiligheidsdienst; en een USB-stick met printscreens van gesprekken tussen u en uw vrouw en twee geluidsfragmenten met bedreigingen van uw vrouws familie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U geeft aan dat u door een incident met een projectiel in Syrië zowel lichamelijke (u kan geen kinderen krijgen), maar ook psychische problemen kent. U voegt daarbij toe dat u in België om psychische bijstand vroeg (CGVS, p. 6). Nergens uit uw verklaringen of documenten kan evenwel worden afgeleid dat u daadwerkelijk een psycholoog bezocht of zal bezoeken. Nog dient te worden opgemerkt dat nergens uit uw verklaringen, noch uit uw documenten kan worden afgeleid dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Verder blijkt ook uit uw verklaringen op het CGVS en bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u telkens in staat was om coherente verklaringen af te leggen. U gaf immers telkens duidelijke, directe en heldere antwoorden op de aan u gestelde vragen (CGVS, pp. 2-17; verklaring DVZ, 20 augustus 2019).

Daarnaast haalt u bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming zelf geen procedurele noden aan. Evenmin stelde de DVZ dergelijke noden vast in uw hoofdte (Vragenlijst 'bijzondere procedurele noden', DVZ, dd. 6 november 2019).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratieve dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming met een bijbehorende verblijfsvergunning hebt verkregen in Griekenland.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden.

U haalt u meerdere redenen aan voor uw vertrek uit Griekenland. U verklaart dat u in Griekenland geen werk vond en zal vinden (CGVS, pp. 14, 15) en vreest u dat u er geen eigen onderdak zal vinden (CGVS, pp. 14). Nog was u de Griekse taal niet machtig en kon u geen taal cursus volgen (CGVS, pp. 13, 14). Voorts kon u er niet rekenen op financiële bijstand (CGVS, pp. 13-14, 15, 16) en had u niet altijd toegang tot de Griekse asieldiensten (CGVS, p. 15). Daarnaast konden jullie niet rekenen op adequate medische bijstand (CGVS, p. 14). Voorts kregen jullie te maken met racisme. Zo werd uw vrouw door de Grieken raar aangekeken omdat zij een hoofddoek droeg en werd u meermaals door de Griekse motorpolitie aangehouden en gefouilleerd (CGVS, p. 15). Tot slot werd u bestolen door de smokkelaar (CGVS, p. 13).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Vooreerst dient hierbij te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u nooit de intentie heeft gehad om in Griekenland te blijven en er een leven uit te bouwen. Zo stelt u al bij de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld bij de DZV dat u niet van plan was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Griekenland, maar dat u niet anders kon omdat u werd opgepakt omdat u illegaal op het Griekse grondgebied verbleef (Vragenlijst CGVS door DVZ, 20 augustus 2019, vraag 5). Ook op het CGVS herhaalt u dit relaas (CGVS, pp. 7, 12). Dat u bovendien al die tijd al van plan was om naar België te komen, wordt onderstreept door uw verklaringen dat u ook in Nederland – langs waar u van Griekenland naar België reisde – geen verzoek om internationale bescherming wilde indienen (CGVS, p. 13).

Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u door de Griekse autoriteiten werd gearresteerd en gedurende een week of tien dagen werd opgesloten omdat u illegaal probeerde door Griekenland te reizen. U verklaart dat u op een dag werd opgepakt door de Griekse autoriteiten omdat u illegaal op het Griekse

grondgebied verbleef en dat u initieel weigerde om uw vingerafdrukken te geven, waarna u in een gesloten opvangcentrum terecht kwam (CGVS, pp. 7, 12). Arrestatie, opsluiting en berechting na het overtreden van de (inter)nationale regels en wetten, vallen evenwel niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie, en evenmin onder de definitie van de subsidiaire bescherming. Bovendien bracht u geen informatie bij waaruit kan worden opgemaakt dat uw basisrechten in geval van arrestatie niet zouden gerespecteerd zijn geweest door de Griekse autoriteiten, noch dat u op een disproportionele wijze zou bestraft zijn. Bijgevolg kan hieruit geen nood aan internationale bescherming ten opzichte van Griekenland worden afgeleid.

Betreffende uw leefsituatie in Griekenland dient te worden opgemerkt dat u in Griekenland telkens op onderdak kon rekenen. Zo verbleef u met uw in Griekenland illegaal verblijvende echtgenote (CGVS, p. 13) zo'n vier of vijf maanden in een Atheens huis van familie van uw moeder en woonde u daarna in een ander huis te Athene waar u alleen voor het elektriciteits- en watergebruik moest betalen (CGVS, pp. 12-13, 14). Nog zocht u naar (zelfstandig) onderdak bij een opvangcentrum, maar u zag daar vanaf omdat u hiervoor moest betalen (CGVS, p. 14). Dat u bij terugkeer naar Griekenland niet op onderdak zal kunnen rekenen, blijkt dus een blote bewering die niet gestoeld is op uw eigen ervaring. Hieruit blijkt immers geenszins dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft toegang tot huisvesting voor u en uw illegaal in Griekenland woonachtige echtgenote.

Wat betreft werk geeft u aan dat u er geen werk vond en dat het niet mogelijk is om aan werk te geraken (CGVS, pp. 14, 15). U legt uit dat u evenmin op financiële bijstand kon rekenen van de Griekse autoriteiten, de Verenigde Naties of van (lokale) vluchtelingenorganisaties (CGVS, pp. 13-14, 15, 16). U werkte weliswaar clandestien als schoonmaker bij Arabieren (CGVS, p. 14), maar u deed verder doorheen uw gehele verblijf in Griekenland geen inspanningen om uw (gezins)inkomen te verhogen. Zo vroeg u vruchteloos aan de aan u toegewezen organisatie CGR of GRC om werk voor u te regelen en contacteerde u ook de organisatie 'Brixes' (allicht Praxis) (CGVS, pp. 13-14, 15). Interimkantoren of lokale Griekse overheidsdiensten raadpleegde u niet teneinde betaald werk te vinden (CGVS, p. 16). Hieruit blijkt niet dat u geen toegang had tot de Griekse arbeidsmarkt.

Daarnaast stelt u dat u de Griekse taal niet machtig was en dat u de taal niet kon studeren (CGVS, pp. 13, 14). U legt uit dat er geen scholen bestaan in Griekenland (CGVS, p. 14). Wanneer u wordt gevraagd wat u probeerde teneinde taallessen te volgen, herhaalt u opnieuw dat (dergelijke) scholen in Griekenland niet bestaan (CGVS, p. 14). Dit klopt evenwel niet. Volgens de voor het CGVS beschikbare informatie zijn er wel degelijk taalcursussen Grieks voor vluchtelingen beschikbaar in Griekenland. U maakt geen gewag van andere door u onderzochte mogelijkheden om de Griekse taal toch te leren en deed geen andere inspanningen om voor u betaalbare taallessen te vinden. Uit geen van deze verklaringen blijkt evenwel dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft uw toegang tot onderwijs.

Voorts had u niet altijd toegang tot de Griekse asiendiensten (CGVS, p. 15). Zo stelt u dat u wegens grote drukte de avond van tevoren al naar de asiendienst moest gaan om eventueel de volgende dag geholpen te kunnen worden. U voegt daarbij toe dat, als men de dag zelf gaat, men soms smeergeld moest betalen aan de dienstdoend agent of aan een advocaat om binnen te mogen. Nog merkt u op dat er soms buiten chaos ontstaat, waardoor het hele pand wordt ontruimd (CGVS, p. 15). Uit geen van deze verklaringen blijkt evenwel dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft uw toegang tot de asiendiensten, of dat deze ontoereikend zou zijn geweest.

Wat betreft uw verklaringen inzake gebrekkige toegang tot medische hulp en toegang tot medische zorg geeft u aan dat u te maken met extra vleesgroei tussen uw tenen, dat dit niet werd behandeld en dat u zelf een Griekse dokter raadpleegde en betaalde. Ook een tandartsbezoek regelde en betaalde u zelf, net als een bezoek aan de gynaecoloog voor uw (niet legaal in Griekenland verblijvende) echtgenote (CGVS, p. 14). Uit bovenstaande blijkt geenszins dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft jullie toegang tot medische zorg, of dat deze ontoereikend zou zijn geweest.

Dat u in Griekenland in moeilijke omstandigheden leefde, kan bezwaarlijk aan de Griekse autoriteiten verweten worden. Deze omstandigheden waren immers het gevolg van uw persoonlijke keuze om geen beroep te doen op de Griekse autoriteiten om uw rechten als houder van een internationale beschermingsstatus en bijbehorende verblijfsvergunning in Griekenland te doen gelden en ondanks het verkrijgen van een beschermingsstatus toch nog tot België door te reizen. Uit niets blijkt dat de Griekse autoriteiten u huisvesting, werk, opleiding of medische verzorging zouden weigeren. U kon dan ook

niet met recht en reden concluderen dat er geen mogelijkheden waren om een toekomst te kunnen uitbouwen in Griekenland.

Nog verklaart u dat de smokkelaar ongeveer 8000 euro van u gestolen heeft terwijl u in het gesloten centrum verbleef (CGVS, p. 13). In dit verband moet worden opgemerkt dat het louter gaat om gemeenrechtelijk incidenten van ontvreemding (meer bepaald gauwdieverij) die niets te maken hebben met uw ras, nationaliteit, politieke overtuiging, godsdienst of behoren tot een sociale groep. Bovendien is bestolen worden onvoldoende ernstig om beschouwd te worden als een daad van vervolging, en is het ook onvoldoende zwaarwichtig om aanleiding te kunnen geven tot ernstige schade. U geeft voorts aan dat u geen aangifte kon doen van ontvreemding en dat de Griekse politie u wegstuurde (CGVS, p. 15). U legt hierover – net zoals over de diefstal op zich – geen begin van bewijs van neer. Daarenboven geeft u niet aan dat u elders zou hebben geprobeerd om u te beroepen op de bescherming van de Griekse politie. U maakt niet voldoende aannemelijk dat uw basisrechten in geval van diefstal of aangifte niet zouden gerespecteerd zijn geweest door de Griekse autoriteiten, noch dat u hiertoe de toegang zou zijn ontzegd.

Daarnaast hadden u en uw echtgenote in Griekenland te maken hadden met discriminatie en racisme. Zo werd uw vrouw raar aangekeken omdat zij een hoofddoek droeg (CGVS, p. 15). Hierbij moet benadrukt worden dat het raar kijken naar een vrouw met een hoofddoek niet voldoende zwaarwichtig zijn om beschouwd te worden als daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. Daarnaast stelt u dat u op straat meermaals door motoragenten werd aangehouden, gefouilleerd, gecontroleerd op uw verblijfspapieren en vervolgens weer vrijgelaten. De Griekse overheid heeft evenwel het recht om dergelijke controles uit te voeren. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u bij dergelijke controles onheus behandeld zou zijn (CGVS, p. 15). Bijgevolg kan ook hieruit geen nood aan internationale bescherming ten opzichte van Griekenland afgeleid worden.

Betreffende uw verklaringen inzake de problemen met uw schoonfamilie beroept u zich op dezelfde motieven die uw echtgenote aanhaalt in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming. De motivering van uw echtgenote luidt als volgt:

"Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo reisde u reeds op in april 2018 vanuit Syrië naar Griekenland, maar u verzocht er – in tegenstelling tot uw man – op geen enkel moment om internationale bescherming, ook niet na de door u voorgehouden problemen (CGVS, p. 4; CGVS I.(...)p. 5). Voorts reisde u op 13 juni 2019 van Griekenland naar Nederland, waar u – ondanks de voorgehouden problemen in Griekenland – evenmin een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS I.(...), p. 13). U reisde vervolgens na een Nederlands verblijf van zo'n tien dagen (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), 20 augustus 2019, vraag 31) met uw echtgenoot door naar België, waar u op 24 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Een dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Daarnaast geeft u aan dat u in Algerije enkel problemen heeft met uw ouders omwille van uw relatie en huwelijk met de Syrische I.(...) en dat u er geen andere problemen kende (CGVS, p. 7). Omwille van deze familiale problemen vreest u bij terugkeer door uw vader te worden gedood (CGVS, p. 8). Aan uw ingeroepen vrees kan echter geen geloof worden gehecht.

Vooreerst blijkt uw vader niet zo traditioneel of extremistisch zoals uw man zijn schoonvader tracht voor te stellen (CGVS I.(...), pp. 9-10). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u kon studeren en buitenshuis werkte (CGVS, p. 4), hetgeen doorgaans voor een (islamitisch-)conservatieve vader geen sinecure is. Wanneer uw man hiermee wordt geconfronteerd, stelt hij dat uw vader vooral wat betreft trouwen conservatief was en is, zeker wanneer het een partner met een andere nationaliteit betreft (CGVS I.(...) p. 10). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u ook bij de huwelijksplannen van uw moeder en buurvrouw er (met succes) zelf voor koos om niet op de plannen in te gaan (CGVS, pp. 6-7). Indien u daadwerkelijk in een zeer conservatief gezin zou zijn opgegroeid, zou het niet zomaar mogelijk zijn geweest om als jonge vrouw (mede)zeggenschap te hebben in een door haar ouder(s) voorgedragen huwelijkspartner. Dat dit in uw geval wel zo was, heeft als gevolg dat er aan geloofwaardigheid van uw en uw mans verklaringen wordt ingeboet. Gezien problemen die u aanhaalt zouden voortvloeien uit uw

vaders conservatieve houding, staat ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen onder druk.

Nog getuigt u dat u in de laatste periode van uw verblijf in Algerije door uw ouders het leven zuur werd gemaakt. Zo had u geen vrijheid meer, werd u door iedereen gehaat en mocht u het huis niet meer alleen verlaten (CGVS, pp. 7-8). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de door u geschetste levensomstandigheden onvoldoende ernstig zijn om te worden beschouwd als een daad van vervolging, en is het ook onvoldoende zwaarwichtig om aanleiding te kunnen geven tot ernstige schade. Later nuanceert u bovendien uw verklaringen: u werd niet bij alle gelegenheden vergezeld, maar dit was afhankelijk van het moment (CGVS, p. 8). Dat u nu weer stelt altijd te zijn vergezeld wanneer u naar buiten ging, dan weer aangeeft dat dit niet zo strikt werd opgevolgd als u initieel liet uitschijnen, leidt ertoe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen wederom in het gedrang komt.

Voorts legt uw man uit dat jullie uit Griekenland, waar u overigens illegaal verbleef, vertrokken met als primaire reden dat jullie van uw zus vernamen dat uw vader jullie in Griekenland wilde doden (CGVS I.(...), p. 10). Hierbij dient vooreerst te worden aangestipt dat uit uw mans verklaringen blijkt dat hij nooit de intentie heeft gehad om in Griekenland te blijven en er een leven uit te bouwen (Vragenlijst I.(...) CGVS door DVZ, 20 augustus 2019, vraag 5; CGVS I.(...), pp. 7, 12). Hierdoor komt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen inzake de daadwerkelijke vluchtaanleiding reeds in het gedrang.

Bovendien leggen jullie uit dat uw zus hoorde dat jullie vader aan de telefoon zei dat hij u zal bereiken via de harraga, illegale migranten van Noord-Afrikaanse origine (CGVS I.(...), p. 10; CGVS, p. 8). Uw man omschrijft deze mannen overigens als Algerijnse maffia (CGVS I.(...) p. 4). Nog hoorde uw man later van een vriend in een restaurant dat er naar jullie werd gevraagd door Algerijnen in de wijk. Wie deze personen precies waren, weet uw man echter niet (CGVS I.(...), pp. 10-11). Wanneer uw man wordt gevraagd over welke indicaties hij beschikt dat de harraga jullie daadwerkelijk zocht, antwoordt hij naast de kwestie door te stellen dat u sinds uw vertrek continu werd bedreigd en dat uw vader mensen – huurmoordenaars – in Griekenland kon bereiken. Wanneer hij wordt gevraagd of hij zelf persoonlijke bedreigingen heeft meegemaakt, stelt hij dat uw zus tegen u zei dat jullie bedreigd werden en dat jullie moesten vertrekken. Wanneer hem nogmaals wordt gevraagd of hij ooit persoonlijk werd bedreigd, verwijst hij opnieuw naar de informatie die uw zus jullie verstrekke. Jullie werden evenwel nooit persoonlijk bedreigd, maar hoorden in totaal tweemaal van anderen – uw zus, de bevriende restaurantmedewerker – dat jullie zouden zijn bedreigd. Uw man verklaart voorts dat hij zelf zijn bedreiger(s) nooit heeft gezien (CGVS I.(...), p. 11). Het houdt geen steek dat jullie enerzijds beweren te zijn bedreigd, maar beiden op geen enkel moment direct werden geconfronteerd met een concrete (be)dreiging. Indien uw vader u – of jullie – daadwerkelijk zou willen traceren en doden, lijkt het immers aannemelijk dat jullie hier op zijn minst meer van zouden hebben moeten gemerkt dat enkel twee geruchten. Dit leidt ertoe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen wederom onder druk komt te staan.

U tracht uw verklaringen inzake de bedreigingen van uw vader aan uw adres te ondersteunen middels een USBstick waarop onder meer twee geluidsfragmenten staan. Dit betreffen gesprekken tussen u en uw zus, waarbij uw zus vertelt over de plannen van uw vader (CGVS I.(...), p. 10). Hierbij dient te worden opgemerkt dat uit de stemmen geenszins kan worden afgeleid dat het gesprekken met uw zus betreffen.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat geluidsfragmenten in scene gezet kunnen worden. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet dus worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Deze fragmenten ontberen bijgevolg elke bewijswaarde. Daarnaast dient tot slot te worden aangestipt dat u in Griekenland verbleef op het moment dat u via twee bronnen – uw zus en een vriend – vernam dat uw vader van plan was om u en uw man iets aan te doen (CGVS, p. 8; CGVS I.(...), pp. 8, 10-11). In plaats van zich tot de Griekse overheid te wenden, besloten jullie evenwel direct het land te verlaten (CGVS I.(...) p. 10). Dat u zich voor de voorgehouden opgedoken problemen in Griekenland op geen enkel moment wendde tot de Griekse autoriteiten, terwijl uw man er nota bene internationale bescherming geniet, wijst er geenszins op dat u niet kon rekenen op de staat die uw man reeds internationale bescherming toekende.”

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van

artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw Syrische identiteitskaart en rijbewijs en uw Syrische huwelijksakte geven enkel een indicatie van uw nationaliteit en herkomst. Dit wordt evenwel niet betwist. De printscreens op de voorgelegde USB-stick wijzen dan weer op chatgesprekken tussen u en uw huidige vrouw. Ook dit staat hier niet ter discussie. De oproep van de Syrische politieke veiligheidsdienst wijst enkel op uw mogelijke problemen in Syrië. Deze worden hier evenmin betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de bevoegde Minister voor Asiel en Migratie op het feit dat u wel mag worden teruggeleid naar Griekenland, maar niet naar Syrië”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van “artikel 57/6, §3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (“Vw”)”.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van “artikel 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna : EVRM); artikelen 1 tot 4, artikel 7 en artikel 18 van het Handvest van Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest); artikel 33 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna : Richtlijn 2013/32/EU); artikelen 48/3 tem 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vw) ; de formele en materiële motiveringsplichten verankerd in artikel 62 Vw, en in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen”. Ook meent verzoeker dat er een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

2.2. Waar verzoeker laat gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) gestelde termijn van 15 werkdagen, wijst de Raad er op dat dit een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Verzoeker kan derhalve niet dienstig aanvoeren dat de commissaris-generaal zijn bevoegdheid tot het nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijkheid zou verliezen na het verstrijken van deze termijn van 15 dagen.

2.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat uit verzoekers verklaringen bleek dat hem internationale bescherming werd toegekend in Griekenland. Dit gegeven wordt niet betwist door verzoeker. Het blijkt eveneens uit de Eurodac-hit aanwezig in het administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat verzoekers vingerafdrukken genomen werden in Griekenland, dat hij er een verzoek om internationale bescherming indiende en dat op de datum van de opvraging van de resultaten op 24 juni 2019 gemarkeerd stond met een "M", hetgeen volgens de in het administratief dossier aanwezige informatie betekent dat hij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland.

Waar verzoeker aanvoert dat artikel 8 van het EVRM werd geschonden aangezien geen rekening werd gehouden met het gezins- en familieleven van verzoekende partij in België, aangezien zijn echtgenote daar geen verblijftitel heeft en hun familieleven niet kan doorgaan, wijst de Raad er evenwel op dat het doel van de procedure om internationale bescherming niet is om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van

Genève vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe. *In casu* toont verzoekende partij evenwel geen nood aan internationale bescherming in België aan nu zij reeds internationale bescherming geniet in een ander land van de Europese Unie. Daarenboven bemerkt de Raad nog dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit blijkt dat hij thans niet langer over internationale bescherming zou beschikken in Griekenland.

2.4. In het licht van het EU-acquis, het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals van het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van vluchtelingen in acht nemen, geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of die de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken. Hieruit volgt een vermoeden dat verzoeker, die internationale bescherming geniet in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat verzoeker er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan de status van verzoeker een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen; dat de levensstandaard van verzoeker er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend; en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU lidstaat verleend werd, *in casu* Griekenland, te weerleggen. Dit kan verzoeker slechts door concreet aan te tonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen.

In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonde dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker werd immers op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat:

"Na onderzoek van alle elementen in uw administratieve dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming met een bijbehorende verblijfsvergunning hebt verkregen in Griekenland.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden.

U haalt u meerdere redenen aan voor uw vertrek uit Griekenland. U verklaart dat u in Griekenland geen werk vond en zal vinden (CGVS, pp. 14, 15) en vreest u dat u er geen eigen onderdak zal vinden (CGVS, pp. 14). Nog was u de Griekse taal niet machtig en kon u geen taalcursus volgen (CGVS, pp. 13, 14). Voorts kon u er niet rekenen op financiële bijstand (CGVS, pp. 13-14, 15, 16) en had u niet altijd toegang tot de Griekse asiendiensten (CGVS, p. 15). Daarnaast konden jullie niet rekenen op adequate medische bijstand (CGVS, p. 14). Voorts kregen jullie te maken met racisme. Zo werd uw vrouw door de Grieken raar aangekeken omdat zij een hoofddoek droeg en werd u meermaals door de Griekse motorpolitie aangehouden en gefouilleerd (CGVS, p. 15). Tot slot werd u bestolen door de smokkelaar (CGVS, p. 13).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Vooreerst dient hierbij te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u nooit de intentie heeft gehad om in Griekenland te blijven en er een leven uit te bouwen. Zo stelt u al bij de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld bij de DZV dat u niet van plan was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Griekenland, maar dat u niet anders kon omdat u werd opgepakt omdat u illegaal op het Griekse grondgebied verbleef (Vragenlijst CGVS door DVZ, 20 augustus 2019, vraag 5). Ook op het CGVS herhaalt u dit relaas (CGVS, pp. 7, 12). Dat u bovendien al die tijd al van plan was om naar België te komen, wordt onderstreept door uw verklaringen dat u ook in Nederland – langs waar u

van Griekenland naar België reisde – geen verzoek om internationale bescherming wilde indienen (CGVS, p. 13).

Uit uw verklaringen blijkt voorts dat u door de Griekse autoriteiten werd gearresteerd en gedurende een week of tien dagen werd opgesloten omdat u illegaal probeerde door Griekenland te reizen. U verklaart dat u op een dag werd opgepakt door de Griekse autoriteiten omdat u illegaal op het Griekse grondgebied verbleef en dat u initieel weigerde om uw vingerafdrukken te geven, waarna u in een gesloten opvangcentrum terecht kwam (CGVS, pp. 7, 12). Arrestatie, opsluiting en berechting na het overtreden van de (inter)nationale regels en wetten, vallen evenwel niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie, en evenmin onder de definitie van de subsidiaire bescherming. Bovendien bracht u geen informatie bij waaruit kan worden opgemaakt dat uw basisrechten in geval van arrestatie niet zouden gerespecteerd zijn geweest door de Griekse autoriteiten, noch dat u op een disproportionele wijze zou bestraft zijn. Bijgevolg kan hieruit geen nood aan internationale bescherming ten opzichte van Griekenland worden afgeleid.

Betreffende uw leefsituatie in Griekenland dient te worden opgemerkt dat u in Griekenland telkens op onderdak kon rekenen. Zo verbleef u met uw in Griekenland illegaal verblijvende echtgenote (CGVS, p. 13) zo'n vier of vijf maanden in een Atheens huis van familie van uw moeder en woonde u daarna in een ander huis te Athene waar u alleen voor het elektriciteits- en watergebruik moest betalen (CGVS, pp. 12-13, 14). Nog zocht u naar (zelfstandig) onderdak bij een opvangcentrum, maar u zag daar vanaf omdat u hiervoor moest betalen (CGVS, p. 14). Dat u bij terugkeer naar Griekenland niet op onderdak zal kunnen rekenen, blijkt dus een blote bewering die niet gestoeld is op uw eigen ervaring. Hieruit blijkt immers geenszins dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft toegang tot huisvesting voor u en uw illegaal in Griekenland woonachtige echtgenote.

Wat betreft werk geeft u aan dat u er geen werk vond en dat het niet mogelijk is om aan werk te geraken (CGVS, pp. 14, 15). U legt uit dat u evenmin op financiële bijstand kon rekenen van de Griekse autoriteiten, de Verenigde Naties of van (lokale) vluchtelingenorganisaties (CGVS, pp. 13-14, 15, 16). U werkte weliswaar clandestien als schoonmaker bij Arabieren (CGVS, p. 14), maar u deed verder doorheen uw gehele verblijf in Griekenland geen inspanningen om uw (gezins)inkomen te verhogen. Zo vroeg u vruchteloos aan de aan u toegewezen organisatie CGR of GRC om werk voor u te regelen en contacteerde u ook de organisatie 'Brixes' (allicht Praksis) (CGVS, pp. 13-14, 15). Interimkantoren of lokale Griekse overheidsdiensten raadpleegde u niet teneinde betaald werk te vinden (CGVS, p. 16). Hieruit blijkt niet dat u geen toegang had tot de Griekse arbeidsmarkt.

Daarnaast stelt u dat u de Griekse taal niet machtig was en dat u de taal niet kon studeren (CGVS, pp. 13, 14). U legt uit dat er geen scholen bestaan in Griekenland (CGVS, p. 14). Wanneer u wordt gevraagd wat u probeerde teneinde taallessen te volgen, herhaalt u opnieuw dat (dergelijke) scholen in Griekenland niet bestaan (CGVS, p. 14). Dit klopt evenwel niet. Volgens de voor het CGVS beschikbare informatie zijn er wel degelijk taalcursussen Grieks voor vluchtelingen beschikbaar in Griekenland. U maakt geen gewag van andere door u onderzochte mogelijkheden om de Griekse taal toch te leren en deed geen andere inspanningen om voor u betaalbare taallessen te vinden. Uit geen van deze verklaringen blijkt evenwel dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft uw toegang tot onderwijs.

Voorts had u niet altijd toegang tot de Griekse asiendiensten (CGVS, p. 15). Zo stelt u dat u wegens grote drukte de avond van tevoren al naar de asiendienst moest gaan om eventueel de volgende dag geholpen te kunnen worden. U voegt daarbij toe dat, als men de dag zelf gaat, men soms smeergeld moest betalen aan de dienstdoend agent of aan een advocaat om binnen te mogen. Nog merkt u op dat er soms buiten chaos ontstaat, waardoor het hele pand wordt ontruimd (CGVS, p. 15). Uit geen van deze verklaringen blijkt evenwel dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft uw toegang tot de asiendiensten, of dat deze ontoereikend zou zijn geweest.

Wat betreft uw verklaringen inzake gebrekkige toegang tot medische hulp en toegang tot medische zorg geeft u aan dat u te maken met extra vleesgroei tussen uw tenen, dat dit niet werd behandeld en dat u zelf een Griekse dokter raadpleegde en betaalde. Ook een tandartsbezoek regelde en betaalde u zelf, net als een bezoek aan de gynaecoloog voor uw (niet legaal in Griekenland verblijvende) echtgenote (CGVS, p. 14). Uit bovenstaande blijkt geenszins dat de Griekse overheid in gebreke zou zijn gebleven wat betreft jullie toegang tot medische zorg, of dat deze ontoereikend zou zijn geweest.

Dat u in Griekenland in moeilijke omstandigheden leefde, kan bezwaarlijk aan de Griekse autoriteiten verweten worden. Deze omstandigheden waren immers het gevolg van uw persoonlijke keuze om geen beroep te doen op de Griekse autoriteiten om uw rechten als houder van een internationale beschermingsstatus en bijbehorende verblijfsvergunning in Griekenland te doen gelden en ondanks het verkrijgen van een beschermingsstatus toch nog tot België door te reizen. Uit niets blijkt dat de Griekse autoriteiten u huisvesting, werk, opleiding of medische verzorging zouden weigeren. U kon dan ook niet met recht en reden concluderen dat er geen mogelijkheden waren om een toekomst te kunnen uitbouwen in Griekenland.

Nog verklaart u dat de smokkelaar ongeveer 8000 euro van u gestolen heeft terwijl u in het gesloten centrum verbleef (CGVS, p. 13). In dit verband moet worden opgemerkt dat het louter gaat om gemeenrechtelijk incidenten van ontvreemding (meer bepaald gauwdieverij) die niets te maken hebben met uw ras, nationaliteit, politieke overtuiging, godsdienst of behoren tot een sociale groep. Bovendien is bestolen worden onvoldoende ernstig om beschouwd te worden als een daad van vervolging, en is het ook onvoldoende zwaarwichtig om aanleiding te kunnen geven tot ernstige schade. U geeft voorts aan dat u geen aangifte kon doen van ontvreemding en dat de Griekse politie u wegstuurde (CGVS, p. 15). U legt hierover – net zoals over de diefstal op zich – geen begin van bewijs van neer. Daarenboven geeft u niet aan dat u elders zou hebben geprobeerd om u te beroepen op de bescherming van de Griekse politie. U maakt niet voldoende aannemelijk dat uw basisrechten in geval van diefstal of aangifte niet zouden gerespecteerd zijn geweest door de Griekse autoriteiten, noch dat u hiertoe de toegang zou zijn ontzegd.

Daarnaast hadden u en uw echtgenote in Griekenland te maken hadden met discriminatie en racisme. Zo werd uw vrouw raar aangekeken omdat zij een hoofddoek droeg (CGVS, p. 15). Hierbij moet benadrukt worden dat het raar kijken naar een vrouw met een hoofddoek niet voldoende zwaarwichtig zijn om beschouwd te worden als daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming. Daarnaast stelt u dat u op straat meermaals door motoragenten werd aangehouden, gefouilleerd, gecontroleerd op uw verblijfspapieren en vervolgens weer vrijgelaten. De Griekse overheid heeft evenwel het recht om dergelijke controles uit te voeren. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u bij dergelijke controles onheus behandeld zou zijn (CGVS, p. 15). Bijgevolg kan ook hieruit geen nood aan internationale bescherming ten opzichte van Griekenland afgeleid worden.

Betreffende uw verklaringen inzake de problemen met uw schoonfamilie beroept u zich op dezelfde motieven die uw echtgenote aanhaalt in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming. De motivering van uw echtgenote luidt als volgt:

"Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo reisde u reeds op in april 2018 vanuit Syrië naar Griekenland, maar u verzocht er – in tegenstelling tot uw man – op geen enkel moment om internationale bescherming, ook niet na de door u voorgehouden problemen (CGVS, p. 4; CGVS I.(...)p. 5). Voorts reisde u op 13 juni 2019 van Griekenland naar Nederland, waar u – ondanks de voorgehouden problemen in Griekenland – evenmin een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS I.(...), p. 13). U reisde vervolgens na een Nederlands verblijf van zo'n tien dagen (Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), 20 augustus 2019, vraag 31) met uw echtgenoot door naar België, waar u op 24 juni 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. Een dergelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Daarnaast geeft u aan dat u in Algerije enkel problemen heeft met uw ouders omwille van uw relatie en huwelijk met de Syrische I.(...) en dat u er geen andere problemen kende (CGVS, p. 7). Omwille van deze familiale problemen vreest u bij terugkeer door uw vader te worden gedood (CGVS, p. 8). Aan uw ingeroepen vrees kan echter geen geloof worden gehecht.

Vooreerst blijkt uw vader niet zo traditioneel of extremistisch zoals uw man zijn schoonvader tracht voor te stellen (CGVS I.(...), pp. 9-10). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u kon studeren en buitenshuis werkte (CGVS, p. 4), hetgeen doorgaans voor een (islamitisch-)conservatieve vader geen sinecure is. Wanneer uw man hiermee wordt geconfronteerd, stelt hij dat uw vader vooral wat betreft trouwen conservatief was en is, zeker wanneer het een partner met een andere nationaliteit betreft (CGVS I.(...))

p. 10). Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u ook bij de huwelijksplannen van uw moeder en buurvrouw er (met succes) zelf voor koos om niet op de plannen in te gaan (CGVS, pp. 6-7). Indien u daadwerkelijk in een zeer conservatief gezin zou zijn opgegroeid, zou het niet zomaar mogelijk zijn geweest om als jonge vrouw (mede)zeggenschap te hebben in een door haar ouder(s) voorgedragen huwelijkspartner. Dat dit in uw geval wel zo was, heeft als gevolg dat er aan geloofwaardigheid van uw en uw mans verklaringen wordt ingeboet. Gezien problemen die u aanhaalt zouden voortvloeien uit uw vaders conservatieve houding, staat ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen onder druk.

Nog getuigt u dat u in de laatste periode van uw verblijf in Algerije door uw ouders het leven zuur werd gemaakt. Zo had u geen vrijheid meer, werd u door iedereen gehaat en mocht u het huis niet meer alleen verlaten (CGVS, pp. 7-8). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de door u geschetste levensomstandigheden onvoldoende ernstig zijn om te worden beschouwd als een daad van vervolging, en is het ook onvoldoende zwaarwichtig om aanleiding te kunnen geven tot ernstige schade. Later nuanceert u bovendien uw verklaringen: u werd niet bij alle gelegenheden vergezeld, maar dit was afhankelijk van het moment (CGVS, p. 8). Dat u nu weer stelt altijd te zijn vergezeld wanneer u naar buiten ging, dan weer aangeeft dat dit niet zo strikt werd opgevolgd als u initieel liet uitschijnen, leidt ertoe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen wederom in het gedrang komt.

Voorts legt uw man uit dat jullie uit Griekenland, waar u overigens illegaal verbleef, vertrokken met als primaire reden dat jullie van uw zus vernamen dat uw vader jullie in Griekenland wilde doden (CGVS I.(...), p. 10). Hierbij dient vooreerst te worden aangestipt dat uit uw mans verklaringen blijkt dat hij nooit de intentie heeft gehad om in Griekenland te blijven en er een leven uit te bouwen (Vragenlijst I.(...) CGVS door DVZ, 20 augustus 2019, vraag 5; CGVS I.(...), pp. 7, 12). Hierdoor komt de geloofwaardigheid van jullie verklaringen inzake de daadwerkelijke vluchtaanleiding reeds in het gedrang.

Bovendien leggen jullie uit dat uw zus hoorde dat jullie vader aan de telefoon zei dat hij u zal bereiken via de harraga, illegale migranten van Noord-Afrikaanse origine (CGVS I.(...), p. 10; CGVS, p. 8). Uw man omschrijft deze mannen overigens als Algerijnse maffia (CGVS I.(...) p. 4). Nog hoorde uw man later van een vriend in een restaurant dat er naar jullie werd gevraagd door Algerijnen in de wijk. Wie deze personen precies waren, weet uw man echter niet (CGVS I.(...), pp. 10-11). Wanneer uw man wordt gevraagd over welke indicaties hij beschikt dat de harraga jullie daadwerkelijk zocht, antwoordt hij naast de kwestie door te stellen dat u sinds uw vertrek continu werd bedreigd en dat uw vader mensen – huurmoordenaars – in Griekenland kon bereiken. Wanneer hij wordt gevraagd of hij zelf persoonlijke bedreigingen heeft meegemaakt, stelt hij dat uw zus tegen u zei dat jullie bedreigd werden en dat jullie moesten vertrekken. Wanneer hem nogmaals wordt gevraagd of hij ooit persoonlijk werd bedreigd, verwijst hij opnieuw naar de informatie die uw zus jullie verstrekke. Jullie werden evenwel nooit persoonlijk bedreigd, maar hoorden in totaal tweemaal van anderen – uw zus, de bevriende restaurantmedewerker – dat jullie zouden zijn bedreigd. Uw man verklaart voorts dat hij zelf zijn bedreiger(s) nooit heeft gezien (CGVS I.(...), p. 11). Het houdt geen steek dat jullie enerzijds beweren te zijn bedreigd, maar beiden op geen enkel moment direct werden geconfronteerd met een concrete (be)dreiging. Indien uw vader u – of jullie – daadwerkelijk zou willen traceren en doden, lijkt het immers aannemelijk dat jullie hier op zijn minst meer van zouden hebben moeten gemerkt dat enkel twee geruchten. Dit leidt ertoe dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen wederom onder druk komt te staan.

U tracht uw verklaringen inzake de bedreigingen van uw vader aan uw adres te ondersteunen middels een USBstick waarop onder meer twee geluidsfragmenten staan. Dit betreffen gesprekken tussen u en uw zus, waarbij uw zus vertelt over de plannen van uw vader (CGVS I.(...), p. 10). Hierbij dient te worden opgemerkt dat uit de stemmen geenszins kan worden afgeleid dat het gesprekken met uw zus betreffen.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat geluidsfragmenten in scene gezet kunnen worden. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet dus worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen. Deze fragmenten ontberen bijgevolg elke bewijswaarde. Daarnaast dient tot slot te worden aangestipt dat u in Griekenland verbleef op het moment dat u via twee bronnen – uw zus en een vriend – vernam dat uw vader van plan was om u en uw man iets aan te doen (CGVS, p. 8; CGVS I.(...), pp. 8, 10-11). In plaats van zich tot de Griekse overheid te wenden, besloten jullie evenwel direct het land te verlaten (CGVS I.(...) p. 10). Dat u zich voor de voorgehouden opgedoken problemen in Griekenland op geen enkel moment wendde tot de

Griekse autoriteiten, terwijl uw man er nota bene internationale bescherming geniet, wijst er geenszins op dat dat u niet kon rekenen op de staat die uw man reeds internationale bescherming toekende."

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw Syrische identiteitskaart en rijbewijs en uw Syrische huwelijksakte geven enkel een indicatie van uw nationaliteit en herkomst. Dit wordt evenwel niet betwist. De printscreens op de voorgelegde USB-stick wijzen dan weer op chatgesprekken tussen u en uw huidige vrouw. Ook dit staat hier niet ter discussie. De oproep van de Syrische politieke veiligheidsdienst wijst enkel op uw mogelijke problemen in Syrië. Deze worden hier evenmin betwist."

Gelet op voorgaande kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij in het verzoekschrift stelt dat er geen individuele beoordeling van zijn zaak is gebeurd. Verzoeker slaagt er evenmin in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten, nu hij slechts algemene landeninformatie aanhaalt met betrekking tot de toegang tot economische en sociale rechten, huisvesting, de arbeidsmarkt, onderwijs, gezondheidszorg en sociale uitkeringen. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoekers persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing.

Verzoeker kan derhalve niet in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Verzoeker toont niet concreet aan dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien heeft verzoeker evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat hij er moeilijkheden of incidenten met de

daar aanwezige autoriteiten, overheden of burgerbevolking heeft gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

Waar verzoeker aanvoert dat hij ondanks de moeilijkheden ter plaatse steeds alle moeite heeft gedaan om zich daar te vestigen en zich de vraag stelt hoe hem kwalijk kan worden genomen dat hij dit niet harder geprobeerd heeft gezien de verwerende partij op de hoogte is van de moeilijkheden die erkende vluchtelingen kennen in Griekenland, dient erop te worden gewezen dat uit verzoekers verklaringen wel degelijk blijkt dat hij nooit de intentie heeft gehad om in Griekenland te blijven en er een leven uit te bouwen. Zo antwoordde verzoeker al bij de vragenlijst die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op de vraag waarom zijn echtgenote geen verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland dat hij ook niet van plan was om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in Griekenland, maar dat hij niet anders kon omdat hij werd opgepakt omdat hij illegaal op het Griekse grondgebied verbleef (stuk 16, Vragenlijst, vraag 3.5). Ook op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen herhaalt hij dit relaas (stuk 7, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, 12).

Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen.

Verzoeker vindt de motivering met betrekking tot zijn vrees voor de Algerijnse maffia en schoonfamilie onvoldoende omdat er geen concreet onderzoek werd gevoerd naar verzoekers vrees voor de Algerijnse maffia en schoonfamilie in Griekenland en er wat dit betreft enkel wordt verwezen naar de motivering in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die in hoofde van verzoekers echtgenote werd genomen.

De Raad merkt op dat verzoeker zich op dezelfde elementen steunde als zijn vrouw. Verzoeker gaf immers aan dat hij via de Algerijnse maffia werd bedreigd door de familie van zijn echtgenote omdat zij zonder hun toestemming naar Syrië afreisde om met hem te trouwen. Verzoeker geeft aan dat dit de primaire aanleiding was voor zijn vertrek uit Griekenland.

In hoofde van verzoeksters echtgenote werd geoordeeld dat haar vrees voor de Algerijnse maffia en haar familie ongeloofwaardig was. Dit werd bevestigd in het arrest van de Raad met nr. 241 106 van 17 september 2020.

Verzoeker kan dan ook niet voorhouden dat er in zijn hoofde geen onderzoek is gebeurd naar de door hem voorgehouden vrees voor de Algerijnse maffia en schoonfamilie.

Een verwijzing naar een arrest van het Duitse Grondwettelijk Hof is bovendien niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. De Raad wijst er bovendien op dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld. Ook een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat voormelde artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij echter niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, meer bepaald in Griekenland, aldaar geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Voor zover de verzoekende partij nog aanvoert dat verwerende partij nagelaten heeft de situatie van erkende vluchtelingen en subsidiair beschermden in Griekenland grondig te onderzoeken, bemerkt de Raad dat het te dezen niet aan het Commissariaat-generaal toekomt om *a priori* enig onderzoek te

verrichten, daar er zoals gezegd slechts één voorwaarde verbonden is aan de toepassing van artikel 57/6, § 3 eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, met name dat de verzoekende partij “*reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*”. Het wordt herhaald dat noch uit de tekst van deze bepaling noch uit de tekst van artikel 33, § 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU (waarvan het de omzetting naar Belgisch recht vormt) volgt dat de commissaris-generaal gehouden zou zijn om over te gaan tot bijkomende verificaties voor zover er voldaan is aan deze voorwaarde.

Waar verzoeker vraagt hem te erkennen als vluchteling of hem subsidiaire bescherming toe te kennen omwille van de problemen en veiligheidssituatie in Syrië, gaat hij er aan voorbij dat hij reeds internationale bescherming bekwam in Griekenland. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit blijkt dat deze bescherming ontoereikend is.

De informatie waarnaar verzoeker in zijn aanvullende nota en ter terechtzitting verwijst (stukken 1-3) is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. De informatie heeft overigens vooral betrekking op de situatie in de collectieve opvang, terwijl verzoeker steeds verklaard heeft in een privé woning te hebben gewoond. Aldus volstaat deze informatie niet teneinde *in concreto* aan te tonen dat hij ingeval van terugkeer naar Griekenland in dermate precaire socio-economische omstandigheden dreigt terecht te komen dat er in zijn hoofde sprake is van een onmenselijke of vernederende behandeling. Daar waar verzoekende partij in haar aanvullende nota nog verwijst naar de COVID-19 pandemie waarvan sprake in de stukken 2 en 3 van de aanvullende nota, stelt de Raad vast dat ook deze informatie *an sich* niet volstaat om te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn, en dat het derhalve aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen, alwaar zij evenwel manifest in gebreke blijft. Bovendien treffen de door deze pandemie veroorzaakte moeilijke economische situatie en druk op de gezondheidszorg niet alleen de personen aan wie een internationale bescherming werd verleend, docht de totale Griekse en Europese bevolking. Wat betreft het bewijs dat verzoeker was ingeschreven als werkzoekende (stuk 4 bij de aanvullende nota), stelt de Raad vast dat dit document afkomstig is van OAED, waaruit blijkt dat verzoeker zou zijn ingeschreven als werkzoekende. Verzoeker toont hiermee echter niet aan dat hij zijn rechten in Griekenland niet heeft kunnen laten gelden, meer nog hij had de mogelijkheid om zich te laten registreren als werkzoekende. De Raad stelt bovendien vast dat een dergelijk document in schril contrast staat met zijn eerdere verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alwaar hij stelde dat hij clandestien als schoonmaker bij Arabieren werkte (stuk 7, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14) , dat hij de organisatie CRG/GRC bezocht en er vervolgens geen andere organisatie was waar hij terecht kon of dat hij bezocht had (stuk 7, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16).

2.5. In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF